25/04/2021

Μητροπολίτης Λευκάδος: «Σε κάθε μετανοημένη ψυχή δίδεται λόγος και φωτισμένη προσευχή»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λευκάδος και Ιθάκης

Ποιμαντορική εγκύκλιο έγραψε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλος για την είσοδο μας στην Αγίαν και Μεγάλη Εβδομάδα, καλώντάς μας να βρούμε τον δρόμο της μετάνοιας, να αγωνισθούμε να ζήσουμε «εν μετανοία», πιο σεμνά, πιο απέριττα, πιο

απλά, σταματώντας την επίτευξη της εξωτερικής ωραιότητος και στρεφόμενοι στον εσωτερικό καλλωπισμό μας.

Διαβάστε την εγκύκλιο:

Προς

Τον Ιερό Κλήρο, τις Μοναστικές Αδελφότητες

και τον Ευλογημένο Λαό

της καθ’ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως

«Φθάσαντες, πιστοί, το σωτήριον πάθος Χριστού του Θεού,

την άφατον αυτού μακροθυμίαν δοξάσωμεν…»

(Απόστιχο Αίνων Κυριακής Βαίων)

Αγαπητοί μου Πατέρες και Αδελφοί,

Με την ανάσταση του Λαζάρου ήδη και τη θριαμβευτική Είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα, η Αγία μας Εκκλησία μας προετοιμάζει για την υποδοχή της ιερότερης εβδομάδας του έτους, την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, στην οποία εισερχόμαστε από σήμερα και η οποία θα ολοκληρωθεί με την λαμπροτέρα Ανάστασή Του, την Κυριακή του Πάσχα.

Ξεκινώντας ο Κύριος από το ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ, εισέρχεται μετά βαΐων και κλάδων στα Ιεροσόλυμα, για να καταλήξει στον μαρτυρικό δρόμο του Γολγοθά, φορτωμένος τον βαρύ Σταυρό Του, σκυφτός και πληγωμένος από την ανθρώπινη κακία. Όμως, μ’ εκείνη τη μοναδική γλυκύτητα, το ‘’γλυκύ έαρ’’ πορεύεται για να ανέβει πάνω στον Σταυρό, για τη σωτηρία όλης της ανθρωπότητας. Μία μεγάλη Αγάπη σταυρώνεται και κάτω από τη σκιά του μαρτυρικού Σταυρού Του οι όμορφες καρδιές θα ξαποσταίνουν και θα αντλούν δύναμη, για να γίνουν κήρυκες και μάρτυρες του «λόγου του Σταυρού» (Α’ Κορινθ. 1, 18). Ούτως ώστε κι εκείνοι να ανέβουν πάνω στον Σταυρό, αναφωνώντας το: «συμπορευθώμεν Αυτώ και συσταυρωθώμεν».

Οι σταυρωτές Του «διεμεροίσαντο τα ιμάτιά Του». Πιστές ψυχές παραμένουν, κάτω από τον Σταυρό, η Παναγία, ο Άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής και οι Μυροφόρες. Την καρδιά τους ματώνει το θέαμα του Σταυρωμένου, η βαριά Του αναπνοή, το “διψώ” και το “τετέλεσται” κι εκείνη η πρωτόγνωρη συγγνώμη. Αργότερα, ευλαβικά κι ευλογημένα, θα Τον αποκαθηλώσουν και θα Τον

ενταφιάσουν. Είναι εκείνοι που έχουν στην καρδιά τους τον Εσταυρωμένο (Γαλατ. 2, 20) και τρέφονται από Αυτόν.

Η μετανοημένη ψυχή του χριστιανού, αυτή που έχει συναίσθηση της αμαρτωλότητος και της συντριβής, στρέφει τα μάτια της προς τον Εσταυρωμένο Νυμφίο και τελικά αντιλαμβάνεται ότι η Βασιλεία του Θεού, η Άνω Ιερουσαλήμ, ο ουράνιος κόσμος, ο αιώνιος και αναλλοίωτος είναι ο νυμφώνας του Θεού, εκεί που κατοικεί ο Θεός, εκεί που οι άγγελοι ψάλλουν ακαταπαύστως το: «Άγιος, Άγιος, Άγιος ει ο Θεός ημών». Σ' εκείνον τον ουράνιο κόσμο βρίσκεται η μακαριότητα του Θεού, η ευτυχία και το κάλλος.

Όλοι εμείς όμως δεν κατανοούμε, δυστυχώς, το γεγονός αυτό, διότι η ψυχή και το σώμα μας δεν είναι καθαρά. Γι' αυτό ακριβώς και δεν είναι ανοιχτά τα μάτια της ψυχής μας, ούτως ώστε να δούμε τον ουράνιο αυτό κόσμο, αυτήν την ομορφιά, την οποία είδε για λίγο ο Απόστολος Παύλος και ανεφώνησε από έκπληξη και θάμβος: «Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού!».

Σ' αυτόν τον ουράνιο νυμφώνα καλούμαστε να γίνουμε οικήτορες και να κατοικήσουμε μετά των Αγγέλων, μετά των Αγίων, σε ουράνια παστάδα, στην Άνω Ιερουσαλήμ, στο κάλλος της Βασιλείας των Ουρανών, στο φως το απρόσιτο, στον υπέρφωτο γνόφο της αγνωσίας του Θεού, αφού καθαρίσουμε τον χιτώνα της ψυχής μας.

Σ' αυτήν την κάθαρση του χιτώνος, που καλούμαστε να επιτύχουμε, συντελεί η συμμετοχή μας στη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας. Γι' αυτό το λόγο, τον χρόνο αυτό, που ανοίχθηκε μπροστά μας και φέτος, αυτές τις άγιες ημέρες – με τη γενική άποψη της νηστείας, όχι μόνον από τροφές, αλλά κυρίως από εγκράτεια κακών επιθυμιών- πρέπει ο κάθε χριστιανός, που ποθεί να σωθεί, να ανασυγκροτήσει τις σκέψεις και τις αποφάσεις του και να αγωνισθεί να ζήσει ''εν μετανοία'', πιο σεμνά, πιο απέριττα, πιο απλά, σταματώντας την επίτευξη της εξωτερικής ωραιότητος και στρεφόμενος στον εσωτερικό καλλωπισμό του.

Σε κάθε μετανοημένη ψυχή δίδεται λόγος, της δίδεται φωτισμένη προσευχή. Αυτό βλέπουμε εξάλλου στη μετανοημένη πόρνη γυναίκα, κατά τη διήγηση της Μεγάλης Τρίτης, η οποία, αφ' ης στιγμής απεφάσισε να μετανοήσει, άρχισε να κλίνει προς το φως και την αλήθεια. Έτσι και κάθε αμαρτωλή ψυχή, που κλαίει, που βρέχει νοερώς τα πόδια του Χριστού μας, δέχεται την ίδια ανταπόκριση, την οποία δέχθηκε και η γυναίκα εκείνη. Δεν είναι μόνο το ότι σώθηκε, αλλά και το ότι έγινε φωτεινό παράδειγμα για κάθε παραστρατημένη

ψυχή, γιατί της δείχνει τον τρόπο, τον δρόμο και το φως της επιστροφής στον Κύριο. Ο Χριστός γι’ αυτά τα δάκρυα της έδωσε πλήρη άφεση όλων των αμαρτιών της. Έτσι και σε κάθε άνθρωπο, που επιστρέφει κοντά Του, του δίνει πλούσια τη συγγνώμη, αρκεί να μετανοήσει ειλικρινά.

Ας ακολουθήσουμε, λοιπόν, τον φωτεινό δρόμο της μετανοίας. Εάν μετανοήσουμε ειλικρινά, τότε ο Θεός δέχεται τη μετάνοιά μας και δημιουργεί νέα σχέση μαζί μας. Άλλωστε έχουμε αναρίθμητα φωτεινά παραδείγματα μετανοίας ανθρώπων, ευρισκομένων μακράν του Θεού, οι οποίοι επέστρεψαν και όχι απλώς σώθηκαν, αλλά άγγιξαν μεγάλα μέτρα αγιότητος.

Γι’ αυτήν τη μεγάλη ευσπλαχνία οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τον Θεό και να τον προσκυνήσουμε με όλη την ευγνωμοσύνη της ψυχής μας.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Εισερχόμαστε στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα των Παθών, έχοντας διατρέξει άλλη μία Μεγάλη Τεσσαρακοστή διαφορετική από τις προηγούμενες. Η πανδημία του κορωνοϊού επηρεάζει, δυστυχώς ακόμα, την καθημερινότητα και την εκκλησιαστική μας ζωή. Τα περιοριστικά μέτρα εξάπλωσής του προκαλούν ίσως μια αίσθηση θλίψης και αλλοτρίωσης αλλά σε καμιά περίπτωση δεν θίγουν την πίστη μας. Ο νυμφώνας «ηνέωκται», ο Χριστός μας περιμένει· δεν πρέπει να βραδύνουμε. Καθημερινώς δοκιμαζόμαστε όλοι, αλλά μαθαίνουμε και ίσως αυτή να είναι η ευκαιρία να διορθώσουμε τη δική μας πορεία, θέτοντας γερά θεμέλια, για μία ζωή με πράξεις αγάπης και αλληλεγγύης, συλλογικότητα, απλότητα, ταπείνωση, κατανόηση, εμπιστοσύνη στους ανθρώπους και στο Θεό. Το στάδιον της νηστείας και της καθάρσεως το βαδίζουμε τώρα, το λουτρό της μετανοίας μας περιμένει. Ας αξιοποιήσουμε τον χρόνο τώρα, που όλα συμβάλλουν στη μετάνοια.

Ας γονατίζουμε κάθε μέρα, κάθε νύχτα και ας ζητούμε να μας χαρίζει ο Θεός πνεύμα κατανύξεως και δακρύων. Εάν σκεπτόμαστε επιστροφή, εάν μετανοούμε ειλικρινά, εάν αλλάζουμε ουσιαστικά, αυτό είναι Χάρις Θεού. Ας δοκιμάσουμε τους εαυτούς μας, για να βρεθούμε νικητές ενάντια στην αμέλεια και τη ραθυμία, διότι αυτά είναι τελικά εκείνα που εμποδίζουν τα αγαθά του Θεού προς τον άνθρωπο. Ας βοηθήσουμε και τους συνανθρώπους μας, μιλώντας τους για τον Θεό και την αγάπη του Ουρανίου Πατρός· δίνοντάς τους θάρρος και ελπίδα. Μία ψυχή να βοηθήσουμε, είναι σίγουρα η μεγαλύτερη ελεημοσύνη. Ζώντας λοιπόν «εν τω κόσμω τούτω», μπορούμε ταυτόχρονα να μην είμαστε «εκ του κόσμου τούτου», δηλαδή να ελευθερωθούμε από τη σκλαβιά του θανάτου και της αμαρτίας και να συμμετέχουμε στον «επερχόμενο αιώνα». Για να γίνει κάτι τέτοιο θα πρέπει και

εμείς να πραγματοποιήσουμε τη δική μας, την προσωπική διάβαση, το προσωπικό μας Πάσχα, να καταδικάσουμε τον παλαιό Αδάμ μέσα μας και να ‘’ενδυθούμε’’ τον Χριστό. Μόνον έτσι το Πάσχα δεν γίνεται μία ετήσια ανάμνηση -ιεροπρεπής φυσικά και ωραία- γεγονότων του παρελθόντος, αλλά το Γεγονός εκείνο που μας προσφέρθηκε και αποτελεσματικά μας αναγγέλλει την αρχή της νέας εν Χριστώ ζωής.

Σας εύχομαι από τα βάθη της καρδιάς μου καλή Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα!

Καλό Πάσχα!

Διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης πάντων Ὑμῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Λευκάδος καί Ἰθάκης Θ ε ό φ ι λ ο ς